

Till

Kejserslige Wasa Hofrätts

JUBELMINNE,

den 28 Juni 1876.

Hofrättsens vördade Herr President,

Herrar Ledamöter,

Embets- och Tjenstemän

vördnadsfullt

tillegnadt

af

ett Wasabarn.

IV 61
Käpnel
Fest d. 1.

Motton.

Hör den fattige gerna och svara honom ljufviga och saktmodeliga. Hjelp den, som öfvervåld sker, ifrån den honom orätt gör och var oförskräckt, när du döma skalt. Hålt dig mot den faderlösa, såsom en fader, och mot deras moder såsom en husfader. Så blifver du, såsom en den aldra högstes son, och han skall hålla dig kärare än din moder dig håller.

Jesu Syrach IV: 8—11. *

*"Se djupast i din nord dess troll förgäfves ryta
Mot lagens klubba, förd af Wasahjeltens hand." ***
Franzén.

* Öfver denna text predikades i Wasa kyrka vid Kongl. Hofrättens invigning.

** Ur "Finlands uppodling", vid hvilket ställe läses i en not: "Wasa Hofrätts sigill föreställer Herkules, krossande hydran med sin klubba".

"Af liflig kärlek" * till det folk, hvars blod
Med Sveas söners blandat tusen strider,
"Hvars nit för kung och land, hvars mannamod
Var lika känt i Svea alla tider;"
Den tredje Gustaf — detta var hans ord, —
Sin "högsta nämnd" insatt i högan nord.

Sin Wasa Hofrätt lagens svärd han gett,
"Oskuldens värn och brottets skräck att blifva".
"Rättvisans vågskål, hållen af den rätt,
Ej hopp, ej fruktan öfvervigt" fick gifva.
Den borde "fristad" åt den arma ge
Mot magtens missbruk och förföljelse.

"Att Gudalåran bibehålles ren,
Den Högstes namn blir vördadt; att Han fruktas,
Men än mer älskas. Om till folkets mehn
Sin magt missbrukar adeln, våldet tuktas;
Att lag och rätt och goda seder må
I dess lagsaga öfver osed rå."

Det var den väntan, detta var det hopp,
Som snillekonungen med tillit ställde
Uppå sin Wasa Hofrätt. Under tidens lopp —
Så sade Kurck — för denna domstol gällde,
"Att Wasa-namnet värdigt sig bete
Med största drift uti sitt embete."

* Citaterna äro dels ord- dels sak-anföranden ur "Berättelse, angående Wasa Hofrätts stiftelse, öden och verksamhet".

Ett viktigt kall! Att dertill styrka få, —
När första sammanträdet stund var inne,
Dess President vist hördes mana så:
"Förenom först oss i ett helgadt sinne,
Att oss utbedja, hvad oss nödigt är,
Af Honom, som allena vishet lär."

„Han, hvilken älskar sanning, godt och rätt
Och domarkallet stiftat har på jorden,
I domen vare med oss; på allt sätt
Han lede oss, vårt ljus i hjertat vorden,
Att vi, i allt, det rätta skönja må
Och minnas, att hans blickar städs oss nå!"

Så bjöd Kurcks maning. Snart ett hundra år
I tidens ström sen dess förrinna humnit.
Än Wasa Hofrätt oförändrad står
I norden kvar. Den har blott rikligt vunnit
Den "aktning, som förtjena sig" den bordt,
Och Guds beskydd den mäktigt har försport.

Ej "för förgängligheten" föll ännu
Den byggnad, der sitt trefna hem den hade.
Men fastebrefvet ödet slet i tu,
När elden Wasa i ruiner lade.
På detta sätt föll dock för ödets glaf
Det hem, som Gustaf åt sin Hofrätt gaf.

Och Gustafs spådom sin fullbordan nått,
Så att den ära, efterverlden gifver
Hans minne för den "helgd", här lagen fått,
En ära, städs delad ock förblifver
Med alla, som här fyllt och fylla än
Sitt kall, som Wasa Hofrätt värde män.

Nytt sekel, börjadt åter af dess lif,
Skall ostördt fortgå — vi det hoppas våga;
Ej likt det första, då vid furstars kif

Europa hemsökt blef af krigens låga,
Och mellan Gustafs verk och Gustafs land
Slets sönder djupa hjerterötters band.

Må Gud, som hägnar med sin starka arm
Bland folken sanning, lagar, rätt och seder;
Som styrker hågen i hvar redlig barm
Och ljuset ger åt den, som derom beder,
Allt framgent Wasa Hofrätt vid den glans
Behålla, som i första seklet vanns!

Må här, som hittills, städs till allas väl
Med oväld lagen tolkas, rätten värnas,
Hvart domslut grundas blott på laggildt skäl,
Och våld och våld ifrån medborgarn fjärnas!
Må oförvansklig Rättvisan bestå!
Främst Wasa Hofrätt på dess bana gå!

Gud! Dig vi tacke, att dess flydda lif
Så rikt har varit uppå tro och ära!
Gud! Din välsignelse vår Hofrätt gif,
Att samma äras namn den städs må bära!
Välsigna hvar och en, som verkar der!
Mildt skydda land och folk och Furste kär!

Sekler fly och släkten följa
Snabbt på tidens strida bölja
I hvarandras spår.
Menskoverk och menskoöflan
Falla samman, som i täflan.
Se! allena fast består
Allt det sanna, goda, rätta,
Som Guds Ande sjelf insätta
Hos ett folk här får.

Lagar vexla, statsskick bytas,
Länkar, hvarmed länder knyts
Samman, söndergå.

Ingen grund, som menskor lade,
Än nog bergfast styrka hade,
Att all tid bestå.

Derför främst vi böra trygga
Oss på Gud; och Honom bygga
All vår sträfvan på.

Vid den fasta, goda grunden
Vare i all framtid bunden
Wasa Hofrätt, Wasa stad!
Vid det dyra fosterlandet
Vare de med samma bandet
Fästade i seklers rad!
Då på nya jubelfester
Blifva skall för dessas gäster
Forntids hågkomst glad.

